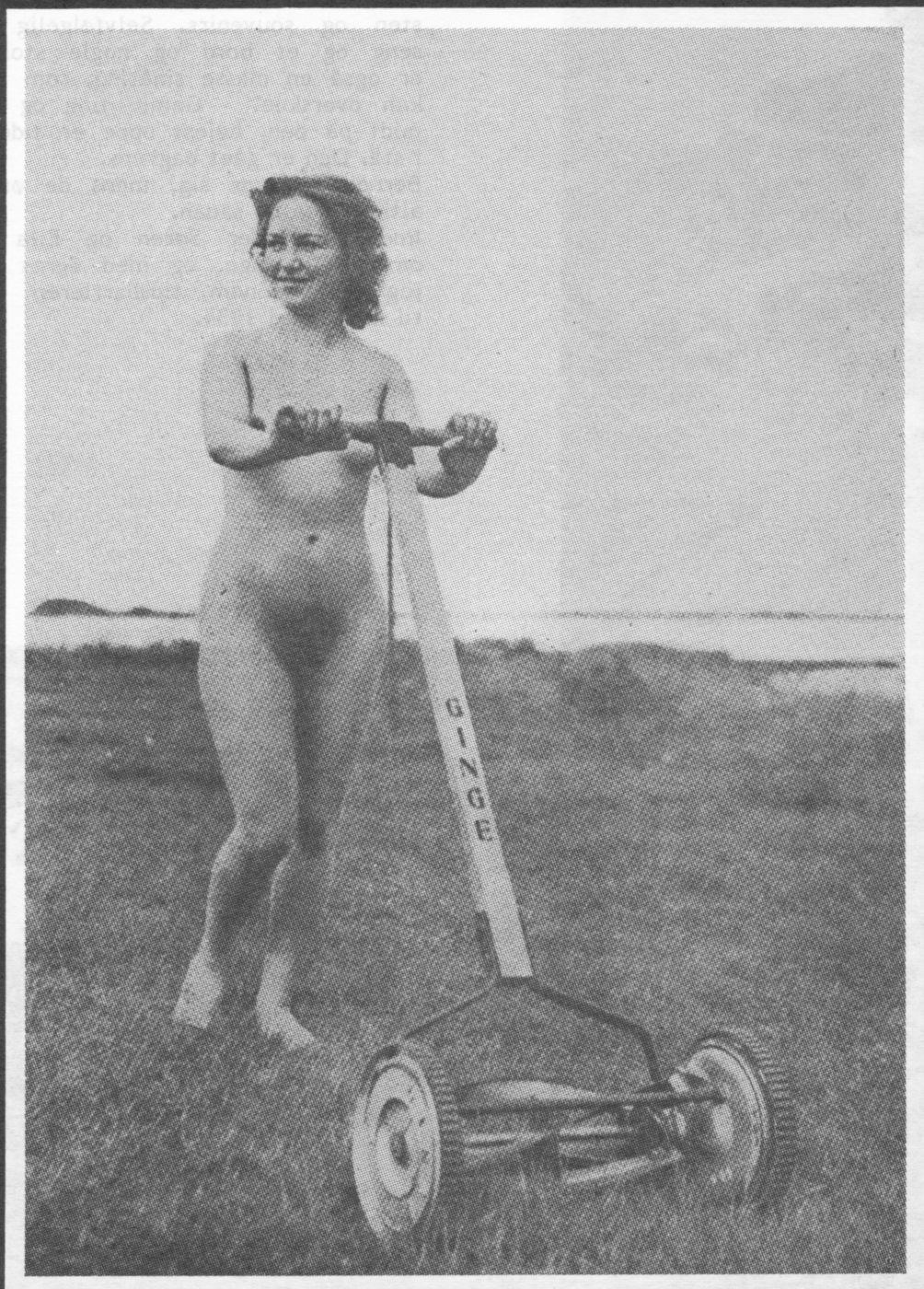

HYLDEHOLM DUKKER OF

Der er folkedans i København arrangeret af Vegetarisk Ungdom sammen med Den Internationale Ungdomsliga. Uden at være til stede, kan jeg se alt, hvad der foregår her i året 1934.

Ude på gulvet, hvor der om lidt skal danses, står Søren Sørensen. Søren er 33 år og fornylig flyttet til København fra Jylland. Han står og kikker efter nogen at snakke med. I det samme kommer en ung og smuk kvinde hen imod ham.

"Er det dig, der hedder Søren?" spørger hun - næsten anklagende. Det kan Søren jo ikke gøre for, og undrende bekræfter han tiltalen.

Det er Eila Pfeiffer, der spørger. Eila er 24 år, og da hun har forvisset sig om at Søren er Søren, begynder hun at skælde ham ud: Søren havde været medarrangør af en vandretur, som i stedet for at stoppe og overnatte på det aftalte sted, slog sig ned et godt stykke derfra. Imens sad Eila og ventede, og de havde ikke en gang meldt afbud. Efter at have overbevist Eila om sin uskyldighed, danser de i stedet sammen, og Søren bliver fast kavalier til folkedans. Netop den dag undfanges en ø i det skjulte, og Søren og Eila holder siden sammen i evighed. Søren er i 1932 flyttet til København, for at gå på Statens Gymnastikinstitut. Forinden da, har han boet 9 måneder i Århus. Her kom han i kontakt med Den Internationale Ungdomsliga, som er en bevægelse til fremme af fred og international forståelse. Derudover er det en vandrebevægelse, og den går ind for vegetarisme. I Århus leder de unge mennesker efter et sted, hvor de kan bade uden tøj, og være sammen, som de har lyst til. Det er langtfra uproblematisk, men det lykkes at etablere en kortere lejr ved Nymindegab. Her deltager mere end 300 unge fra hele landet, og lejren bliver

en stor succes. Bagefter bliver de angrebet moralsk i de lokale aviser.

Eila er uddannet på Agnete Bertram-skolen for kvindegymnastik og svømning. Efter at have læst medicin et par år, får hun arbejde hos et ungt ægtepar i Sverige. De udgiver tidsskriftet "Natur och Hälsa", og inspireret af den Sweiziske bevægelse "Frei Körperkultur" dyrker de nøgenbadning i en svensk skærgårdsø.

Hyldeholm

I 1935 tager Søren og Eila på vandreferie i England. Her bliver de enige om at forene deres interesser. Vel hjemkomne begynder de at lede aviserne igennem efter egnede steder til deres forehavende. Efter et par forgæves forsøg, får de en dag øje på en annonce i Politiken:

"Ø til leje".

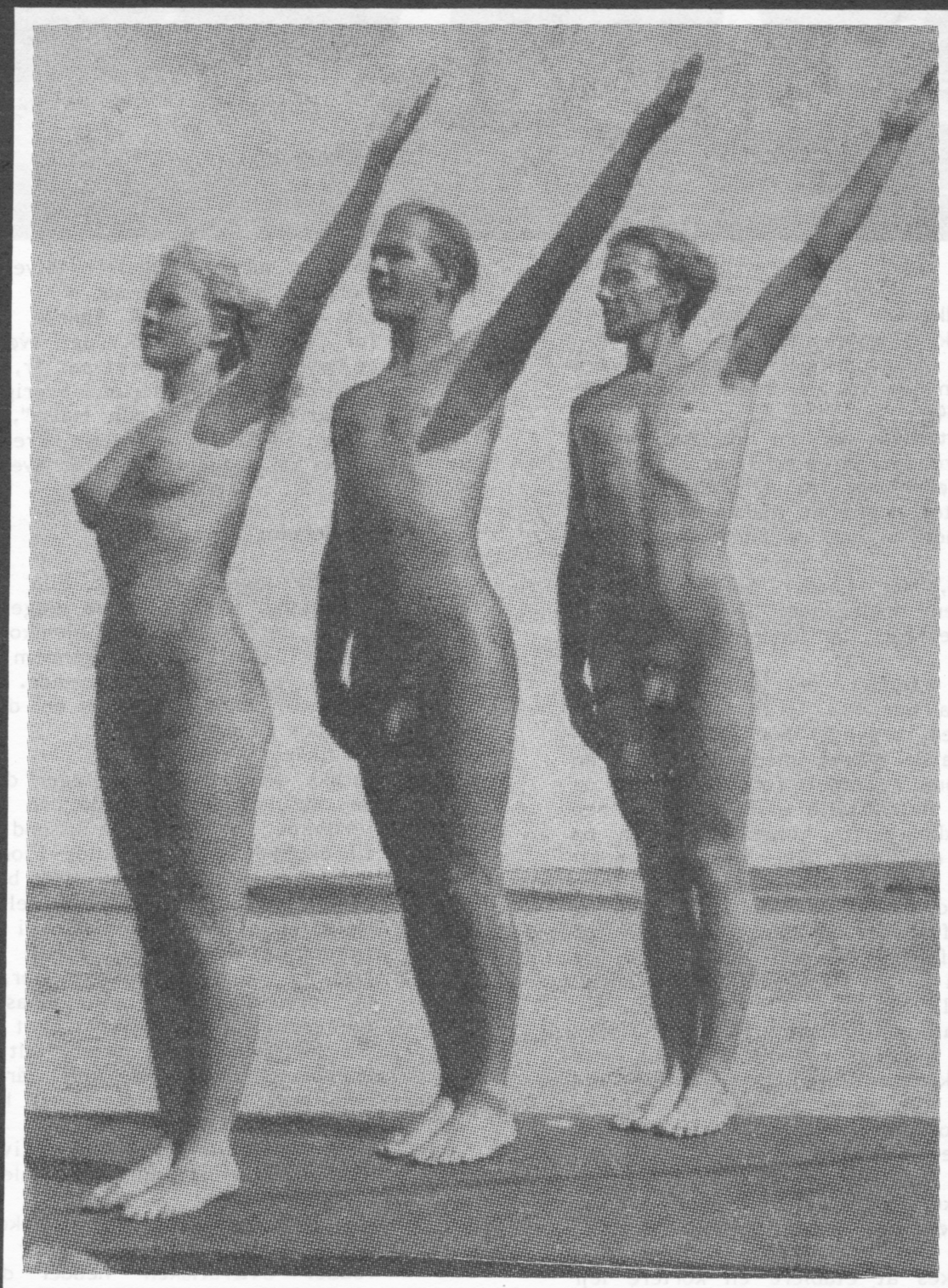
Straks den næste dag, tager de afsted. Med det absolut sidste tog på den Vestsjællandske jernbane over Frederikssund kommer de til Skuldelev ved Roskilde Fjord. Nu er der ingen vej tilbage. Dagen efter bliver jernbanen nemlig nedlagt. Det har nu heller ingen hast, og efter at have overnattet i telt nede ved fjorden går de op til udlejeren.

Der har været 2 henvendelser, en om jagt, og Søren og Eila's om gymnastik. De bliver roet derud. Der er ikke meget at se. Bortset fra hundredevis af måger, lidt græs, en del brændenæller og et lille fårehus, er øen helt bar. Der har stort set kun været får og kaniner.

Den 9. maj 1936 underskrives lejemålet. De bliver enige om at betale 100 kr. om året.

Nu gælder det bare om at komme i gang, og så hurtigt som muligt får de fat på en robåd. "Sværdfisken" hedder den. Med den vil vi nu sejle videre ind i begyndelsen. Ind i de første erfaringsrige år.

DEN FØRSTE TID

Al begyndelse er svær. På den anden side er det nok den mest spændende periode. Søren og Eila går straks i gang med at gøre øen beboelig. Venner og bekendte bliver inviteret på besøg og til at give en hjælpende hånd med. Der er nok at se til:

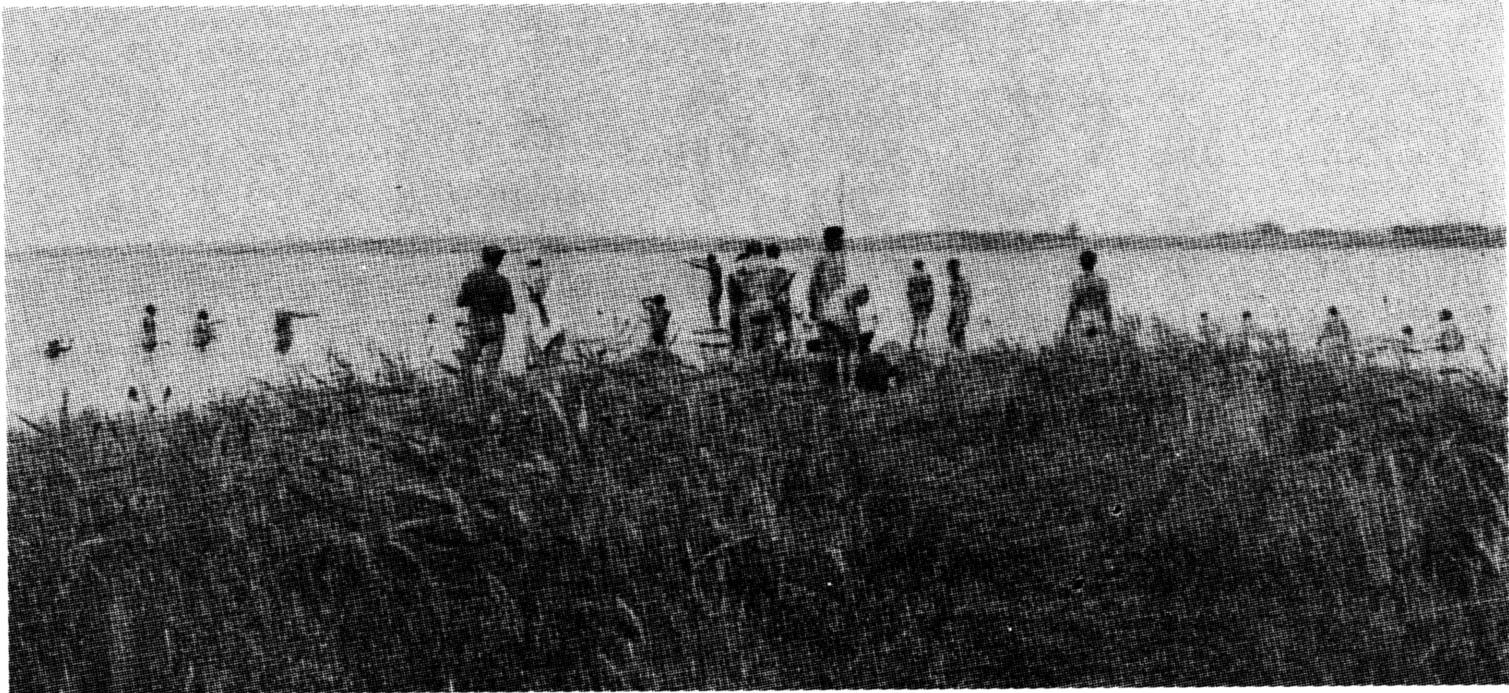
Først og fremmest skal der bygges et lille hus, så man kan gå i tørvejr og lade tingene blive på øen, når man er væk. De har begge to ting at se til i København, så de må ofte tage frem og tilbage. Under nedrivningen af fårehuset, finder de ud af, at skelettet er godt, og i stedet for at bygge et nyt

Nordisk Solsport

Nordisk Solsport oprettes den 12. juli 1936. Den stiftende generalforsamling afholdes på Fliess-øen i den svenske skærgård, og det er specielt søsterforeningen Natur och Hälsa, der sammen med hyldeholmerne tegner foreningen.

Solsport er et begreb opfundet af Søren og Eila. Det er til dels en kombination af netop Natur och Hälsa og Den Internationale Ungdomsliga's programpunkter:

Nordisk Solsport går ind for sund levevis. Foreningen går imod rygning, alkohol og animalske produkter, mens de til gengæld

hus, bygger de uden på det gamle. Der bliver rigelig plads til både at sidde og ligge. Så kan man stå udenfor. Brændenælderne bliver selvfølgelig leet væk, og de forsøger sig med forskellig vegetation. Rundt om og på hele øen bliver der plantet hylde træer, men kun to overlever. Det er langt fra alt, der kan gro på en vindblæst ø med salt i jorden og hurtig udvaskning.

Med vennernes hjælp bliver der bygget en læmur rundt på midten af øen. Den opføres som en dobbelt træmur, med tang imellem. Det giver læ og fred for nysgerrige blikke. Det er ikke noget nemt arbejde, at bygge muren. Træet skal hentes i Frederikssund, og fragtes over i småportioner, og det er ikke alle steder jorden er lige let at grave i. Da den er færdig er den 20-25 m på hver led, og der er blevet et hyggeligt læsted. Men vintrene og efterårsstormene er hårde, og to gange må nordmuren bygges op igen. Heldigvis kommer der flere og flere til at hjælpe. Stenene på øen og på lavt vand i fjorden bliver samlet nær toppen af øen. Her skal Vikingehallen, forsamlingshuset ligge. Hyldeholm skal nemlig ikke være en privat ø for Søren og Eila. Det skal være et centrum for en ny nordisk bevægelse: "Nordisk Solsport".

vil gøre alt for at dyrke sport, gymnastik, svømning og sol og luft.

Nordisk Solsport går tillige ind for demokrati og frihed: Der er ingen, der bestemmer, alle medlemmer har en stemme, og det anses for naturligt at bade uden tøj og iøvrigt gå nøgne. Bevægelsen er desuden international for så vidt alle er velkomne og den iøvrigt oprettes i et dansk-svensk samarbejde.

Prisen for et medlemskab fastsættes til 1 kr. om året. Søren bliver valgt til formand, og har været det siden. Straks efter dannelsen modtages de første medlemmer, og Nordisk Solsport er en realitet.

Højspændingsmasten

I 1939 flytter en uønsket helårsbeboer ind på Hyldeholm. Det er tårnet i øjet på øen. Men der er intet at gøre. Klager hjælper ikke. Højspændingsmasten skal netop stå der. Selvfølgelig er det praktisk når man skal give signal over til øen. Bådene er flyttet over til engen på Københavnersiden. Det giver en meget kortere rejse fra Hovedstaden. Her ligger den for anker et stykke ude i vandet, så det er bare om at smøge buksene op, og gå ud at hente den. Hvis båden lige er sejlet over, og der ikke er nogen, der

kan høre at man vinker, så kan man smide store sten på tårnet. Det hjælper, og straks efter er båden på vej tilbage. Tårnet ude i fjorden bliver brugt til udspring, eller tårnspring som det hedder. Fra den 1. eller 2. tværdrager kan man tage den på hovedet i vandet. Det er nu kun for de

modige. Det samme gælder tårnklatring på øen. Det er blevet en slags uskreven ungdomsprøve. Presset af min egen stolthed har jeg vovet modet, og fra toppen kan jeg se alt, hvad der foregår i de næste 47 år. Jeg tør nemlig ikke at kravle ned igen!

